

Kun ammatilliset palaset loksahtavat kohdalleen – URAJUTTUJA osa 9

Mihin ammatillinen koulutus voi viedä ja millaisiin töihin sen kautta voi päästä? Jokaisessa jaksossa juontaja Maija Peltomäen vieraaksi saapuu yksi ammattikoulun käynyt tai sitä käyvä henkilö kertomaan oman uratarinansa. Miten haaveista tuli totta vai tuliko sittenkään? Sarja on tuotettu osana Keski-Suomen Ely-keskuksen rahoittamaa (ESR) Satauraa ammatillisesta! -hanketta.

Tässä jaksossa Maijan vieraaksi saapuu kaksi kauneudenhoitoalan ammattilaista: Anne-Mari Lehtinen ja Elina Rautavuori. Molemmat ovat suorittaneet sekä kosmetologin että kampaajan ja parturin tutkinnot. Anne-Mari toimii tällä hetkellä yrittäjänä ja Elina on palkkatyössä kampaajana. He ovat toteuttaneet lapsuuden ja nuoruuden haaveensa kauneudenhoito- ja hiusalalan ammattilaisuudesta ja kannustavat myös muita omien haaveiden toteuttamiseen ja elinikäiseen oppimiseen. Asiakaspalveluhenkisyys, sosiaalisuus, paineensietokyky, henkinen ja fyysinen kestävyys ovat vieraidemme mielestä alalla tarvittavia ominaisuuksia. Mutta miksi kannattaa suorittaa sekä kosmetologin että parturin ja kampaajan tutkinnot? Miten nämä ammatit eroavat toisistaan? Kuuntele, miten Anne-Marin ja Elinan palaset ovat loksahdelleet kohdalleen opintojen ja työelämän suhteen.

Äänitteen kesto: 27 min

MP: Maija Peltomäki, juontaja

AML: Anne-Mari Lehtinen, vieras

ER: Elina Rautavuori, vieras

MP: Hei, tervetuloa kuuntelemaan URAJUTTUJA podcastia. Minä olen Maija Peltomäki ja toimin tämän podcast-sarjan juontajana. Tämän podcastin tarkoituksena on tuoda esille monipuolisesti erilaisia uratarinoita: minne ihmiset ovat löytäneet tiensä ammatillisen koulutuksen jälkeen. Hyppää mukaan!

[tunnusmusiikki alkaa soida]

MP: Tänään meillä on vieraana, Anne-Mari Lehtinen ja Elina Rautavuori, tervetuloa.

AML: Kiitos.

ER: Kiitos.

MP: Haluaisin ihan ensiksi kysyä, teidän opiskelu-urasta. Eli mitä olette opiskelleet?

ER: Mä oon alkujaan opiskellu ravintolakokiks, ja sit mä tein sitä 12 vuotta. Ja nyt mä oon opiskellut kosmetologiks ja kampaajaks ja parturiks.

MP: Okei, no entä sitten Anne-Mari?

AML: Mä oon tota, toi 2015 valmistunut kosmetologiks, ja sen jälkeen oon ollu työelämäs, sitte kuutisen vuotta, ja sit lähdin opiskelemaan viel kampaajaksi.

MP: Joo, eli molemmilla on vähän, sit sitä työelämääki siinä välissä ollut. No, aloittaako Elina, niin kuin äskenkin alotti kertomaan eli kerro vähän työurastasi. Missä olet työskennellyt, ja ollut töissä?

ER: Mä oon tosiaan 12 vuotta tehny ravintola-alaa, ollu erilaisis yrityksis töissä. Ja sit mä tein puoltoista vuotta kosmetologihommii toiminimellä. Ja nyt mä alotan sit toukokuussa, kampaajan työt ihan palkallisena.

MP: Joo. No entä sitten Anne-Mari?

AML: No mä oon jo itseasias työuran alottanu, ennen noita kosmetologin hommia, et mää just laskin et vuodest 2013, ni ollu koko aika työeämäs mukana. Mä oon tota kosmetiikkamyynnä toiminut kosmetiikkaliikkeessä, 2015 alkuvuodesta, et heti siin valmistumisen jälkeen. Ja sitte tota jäin opintovapaalle siitä hommasta. Ja nytte tota alotin sit yrittäjänä työt vuos sitte, et toiminimen oon perustanu vuosi sitten, mutta työelämään nyt pääsin, vasta täs tammi-helmikuun vaihteessa.

MP: Joo, molemmilla on omanlaisensa polku, tavallaan ollu sitte tähän asti. No mitä sanoisitte, molemmatkin, että miten sinusta tuli sinä? Eli mikä tavallaan on se polku tai ajatus siellä taustalla? Elinaki kerroit, et on eri alan tutkinto taustalla ja samal taval Anne-Maril on omanlainen polku, niin mikä on tavallaan johtanut tähän?

AML: No varmaan ainakin se, että se haave siitä niin ku kauneudenalan työskentelystä tai siellä työskentelystä, ni on ollu tosi nuoresta asti. Et tavallaan mustahan piti aluks tulla parturi-kampaaja alun perin sillon kun peruskoulust lähdin opiskelemaan. Mut sit tiet johti kosmetologipuolelle. Ja sitte ku pääs siihen työelämään kiinni, ja on tullut lapsi tässä välissä, ni tota sit tavallaan niin ku oli se aika, se oikee aika sille, et lähti sit vie kampaajaopiskelui suorittamaan. Että tavallaan se, et on niin ku aina palaset loksahantut kohdalleen, aina jossain kohtaan. Et aika on ollut kypsä, et nyt lähtee aikuisiällä opiskelemaan ja näin. Ja sit just, et on ollu ne oikeet ihmiset ohjaamas siel oikeeseen suuntaan, ni se on ollu semmone iso määrittelevä tekijä.

MP: Ja toi on ihana jotenki kuulla, että palaset loksahantelee kohdilleen, niin ku oikees kohtaa. Et jos aattelee nykystä opiskelu- ja työelämää, ni koska vaan voi vähän muuttaa suuntaa ja miettii uudenlaisii vaihtoehtoi. No entä Elina sulla?

ER: Mul on ollu oikeestaan sillain, että lapset kasvo vähä isommiks, ni sit se elämä vähän tasaantu, ni sit oli aika lähtee opiskelemaan uudelleen sitä haaveammattii. Et se oli kans, et omat palaset loksahanti paikoilleen siin kohtaa.

MP: Joo, tääki ihana kuulla, jos aattelee, et meil on varmaa kuulijoissa monenikäsiä ja haaveilee erilaisista asioista, ni koskaan ei oo tavallaan liian myöhästä ruvet miettimään jotain toisenlaistaki. Et aikusempanakin voi opiskella ihan yhtlailla. Et ei tarvi jotenki tietää heti nuorena, et nyt must tulee se ja sitten olen sitä loppuelämäni. Et kiva kuulla. No miten sitte, te kerroitteki vähä, et miten päädyitte nykyiseen työhön, tai koulusta töihin? Niin osaatteko kertoo tästä jotenki, et miten tää polku on nyt tavallaan sit tässä opintojen jälkeen tai yhteydessä mennyt?

AML: No, ihan tän kosmetiikkamyynnä työn mä sain niin ku työharjoittelujaksosta. Elikä mä oon sillon viimeisen työharjoittelujakson suorittanut siel liikkeessä ja sit pääsin siitä niin ku työelämään. Menin monien mutkien kaut vakituiseks työntekijäks. Ja sit tavallaan just, ku se aika oli niin ku oikee, et lähti viel aikuisiäl opiskelemaan. Ni sit tavallaan mä otin vaan niinku yhteyttä kouluun, et miten mä pääsisin niin ku opiskelemaan nää. Ja opinto-ohjaajaa, hän sit ohjas sil oikeelle polulle, et niin ku, mitä nyt tehdään ja nyt haet näin. Se oli ehkä vähän sellain, et selitin, et nyt haluan tehdä näin, ja sit hän lähti ohjaamaan sitä. Et se oli kyl iha luontevasti niin ku tämmönen siirtymä tähän, et opiskeluelämään.

MP: Joo. Selkeesti oot ollu ite aktiivinen. Ja sitte tuo juurikin, et kun on työssäoppimisissa, niin ne on aika hyvii väylii sit lähtee etenemää.

AML: On ehdottomasti, et se on kyl tosi iso tekijä. Ja varsinkin siel viimeisellä vuodella. Niin ehdottomasti tärkeä suorittaa se nappiin, ni varmasti poikii hedelmää.

MP: Joo, no mitäs Elina?

ER: Sen kosmetologin tota työn mä sain kans työssäoppimisen kautta. Et mä jäin siit sit suoraan töihin. Ja nyt tämän kampaajan paikan, niin se oli ihan yleises haussa. Et mä sit lähetin hakemuksen ja kävin tekemäs näyttöleikkuun, ja sain sitä kaut sen työn.

MP: Joo, hienoi esimerkkejä, mitä saa sillä omalla tekemisellä aikaan, eli aukee ne ovet sillä, joo. No sitte vähä mielelläni kysyisin viel semmosen tästä koulutuksellisesta puolesta, et mitä ammatillinen koulutus antoi eväitä, jos aattelee sitä työelämää. Ni miten näätte niiden yhteyden?

AML: No ehdottomasti se niin ku se peruspohja. Et ku se perusammattipohja on niin ku perusteellinen ja se on hyvin opetettu siel ammattikoulussa, ni se on ehdottomasti semmonen, et mihin on hyvä sit ite lähtee rakentamaan sitä ammatillista pohjaa. Et luoda tavallaan peruspohjan päälle se, että miten musta tulee oman alan niin ku huippuammattilainen. Ni se on semmonen niin ku tärkee. Et ehdottomasti se perusopetus, mitä siel ammattikoulus saa, kun se on hyvää ja pohja on vakaa. Niin se kyllä on semmone, mikä on tärkee tekijä siel.

MP: Olipa hyvä vastaus. Jotenki se, et tulee se kivijalka siitä ammatillisesta koulutuksesta. Sit lähdetään niin ku ite rakentaa siel työelämäs sitä omaa ammatillista identiteettiä ja tavallaan kehitytään siinä. Mites Elina?

ER: Mun mielest on kans se, et on se peruspohja. Ja sit on toki se, et meil on niin monta eri opettajaa, et jokaselt sä saat niin ku jotakin erilaista siihe omaa ammattii tukemaan. Se on kans mun mielestä todella iso asia.

MP: Joo, hyvä juttu. No sitte vähä nykyisestä työpaikasta. Eli teil on molemmilla omanlaiset työpaikat, ni kertokaa vähän nykyisestä työstänne. Kumpi vaa voi alottaa.

AML: No tota taas koulun puoleltahan ohjattiin tähä suuntaan. Eli tota tämmöne yrittäjä otti yhteyt koulun suuntaa, mis on hänelle tuttui opettajii, että nyt tarvittas tekijää. Ja sitte tota, meinasin aluks, et en mää ees hae ja ei oo mun juttu ja ei tunnu nyt oikeelt. Ja no sit mä otin puhelimen kätee ja soitin. Sit juteltiinki illal viel paremmin puhelimitse. Ja sit menin käymään ja sit ollaan nyt täs yrittäjänä. Et niin ku mä olen vuokratuoliyrittäjänä kampaamossa. Sitte siinäkin taas palaset lokshti vähän kohdilleen, et niin ku pääty sit sinne mihin pääty. Ja täl hetkel tuntuu semmoselt hyvält, hyvält pohjalt lähtee työelämään niin ku yrittäjänä. Et ei tarvii olla tavallaan yksin ja, et on semmost tietynlaist tukee ja turvaa siinä, se on ehdottoman tärkeetä.

MP: Joo, no sitte Elina.

ER: Mä menin tosiaan vähän isommal ketjul töihin. Ja tota mä päädyin siihen tosiaan sen yleisen haun kautta hakemaan. Ja tosiaan opettaja antoi sit suosituksensa, ni se oli kans helpottava tekijä. Ja tota meil on kauheen laaja tuotemyynti, et se on plussaa. Ja firma kouluttaa paljon ja muuta. Et tota saa sitte sen taloudellisenkin turvan siitä, et se on isompi yritys. Et sit ei ikin tällai korona-aikanakaan tarvi miettii sitä, et kuin käy.

MP: Joo. No mikä on parasta nykyisessä työssäsi?

AML: No pienen lapsen, lapsiperheen äitinä on pakko sanoa, että se joustavuus. Elikä pystyy yrittäjänä vähän määrittelemää sitä omaa työaika ja osaa niin ku ja pystyy pelamaan, et tänään voi ol vähän iltatöissä ja huomen aamul taas aikaisemmin, et se on niin ku se paras. Ja sit ehdottomasti asiakkaat, se asiakaspalvelu itsessään, se on ain ollu lähellä sydäntä. Ja se on edelleen, se on semmone et ne asiakkaat niin ku kantaa eteenpäin siinä työssä. Et ilman niitä ei me tätä tehtäis, ei niin ku tukkaa tarvis leikata, ellei asiakkaat sitä tois leikattavaks, et ne on ehdottomasti tärkeintä.

ER: Mun mielest on ehkä se monipuolisuus ja vaihtelevuus, et tota kauheen laaja asiakaskunta. Ja se, et mikään päivä ei oo samanlainen. Ja sit se työ on hektistä. Kun mä en oo mikään kauheen rauhallisimmast pääst itte, ni mä tarviin sen, et on tekemistä koko aika, ni se on tosi kiva siinä.

MP: Seki hyvä tunnistaa, et me ollaa erityyppisiä, et minkälaine työ sitte kenelleki istuu hyvin. No mitä ajattelette, että ootte nyt kertonut ja kuvanneet vähän sitä työtänne, ni minkälaista osaamista

se just sun työsi vaatii ja minkälainen tyyppi niin sanotusti pärjää tuon tyyppisessä työssä, mitä ootte kertoneet.

ER: Täytyy olla tosi sosiaalinen ja tul niin ku monien ihmisten kans toimeen. Ja sit täytyy tosiaan olla paineensietokykyä, et kestää sitä hektistä työtä. Ja tosiaan asiakaspalvelulähtöinen. Et se on oikeestaan kokonaisuudessaan vaan sitä, et palvellaan asiakkaita, ni se täytyy ottaa hyvin huomioon.

MP: Joo. Entä Anne-Mari?

AML: Joo, ihan siis samaa mieltä ku Elinaki. Et se on kuitenkin, vaikka sitä tukkaa tekee, värjää ja leikkaa, ni se on kuitenkin aika pieni osa sitä työtä. Et kyl se asiakas tulee siihen, et sitä asiakasta pitää osaa lukee ja hänelle pitää niin ku osata sillai jutella hänen kanssa. Just se, et se on kuitenkin tosi iso osa sitä työtä sen ihmisen kaa kommunikointi. Et se on pitkälti sitä, et se työ menee vähä niin ku siin ohessa. Et ehdottomasti just, et asiakaspalvelulähtöinen niin ku ihmisenä, sosiaalinen, paineensietokyky, kaikki tämmöset samat. Ja sit ehdottomasti se, että se on henkisesti, fyysisesti rankkaa, et se niin ku unohdetaan ehkä usein se henkinen puoli siinä. Just et kuin paljo antaa itsestään, ja kui paljo asiakkait antaa itsestään, ni se on kyl ehdottomasti semmonen kans, et mihin kannattaa varautua ja tiedostaa se.

MP: Joo, eli selkeesti hyvii vuorovaikutustaitoja, ja sit varmaan mä aattelin, et se on hyvin tämmöst luovaa ja taiteellistakin, eikö vaan? Et se visuaalinen silmä ja näkökyky, mikä kellekin sopii ja miten voi minkäkinlaiset hiukset leikata. Et semmostaki osaamista paljon.

ER: Se on sit taas sitä ammattitaitoa. [AML ja ER naurahtaa]

MP: Totta joo, se on, joo.

AML: Että, kun on ammattitaitoinen, ni se menee siin niin ku ohella.

MP: Joo toi olikin, ihailen sitä, kun se on varmasti juuri näin. Itseki tiedän, kun käyn hyvällä luottokampaajalla, ni hän tekee siinä samalla, kun me ollaan vuorovaikutukses, niin juuri eikä melkeen, niin sitä mitä on tilattu. Et se tulee siin samalla. Näin tämmösen maallikkona, kun itse korkeintaan niin kun poikien ja miehen hiuksi kotona leikkaan, se ei vaadi kauheesti, mut jos täytyy ruvet jotain hius- ja leikkauslinjoja, värjäyksii, ni se oliski sit toinen juttu.

AML-ER: Mmm, kyllä.

MP: No sitte mennään vähä, pureudutaan vähän näihin ammatteihin. Eli miksi olette päätyneet opiskelemaan kosmetologiks ja sitten kampaajaksi ja parturiksi? Eli täs on niin kun aika monta osa-aluetta.

ER: No alun perin mun ei pitänyt käydä ku kosmetologipuoli. Mut sit meil oli semmosii opettajii, ku osaa suostutel iha kauheen hyvin kaikkiin jatkokoulutuksiin. Et tukee kumminki toisiaan tosi paljon, enkä oo kyl katunut hetkeäkään. Et ne on oikeesti niin lähellä toisiaan ja sit sä pystyt asiakkaat niin kokonaisvaltaisesti palvelemaan. Ja varsinki yrittäjät, ni sit sä saat siin paljon laajemman niin ku palveluvalikoiman, mitä sul on tarjota ihmisille. Niin kannattaa olla molemmat.

MP: Totta. Joo, no entäs Anne-Mari?

AML: No se itel oli alun perin piti tul kampaaja, parturi-kampaaja sillon nuorena. Mut tota elämä vei, ja menin kosmetologiopiskelui suorittamaan. ja koko ajan taka-alal oli se ajatus, et must tulee viel kampaajakin, et niin ku sitä ei jätetä. Ja sit just, ku se aika oli oikee, ni sit lähdin myös sitä opiskelemaan. Ja sit noi opettajat sai viel houkuteluu erikoisammattitutkintoo suorittamaan. Et seki menee täs töiden ohel, täs sivussa. Että se vaatii oman panostuksensa. Mutta kyl just se, et ne niin kun oikeet polut oikeeseen suuntaan auttaa siihen. Ja just se, et asiakkait pystyy niin ku palvelemaan paljon kokonaisvaltaisemmin. Et pystyy niin ku lisäämään sitä palveluvalikoimaa, pystyy tekemään meikkauksii, ripsiä, kynsiä. Ja just itel tulee semmone olo, että sitte ku sen asiakkaan saa siihen penkkiin, ni se tulee myös uudelleen, kun se tietää, et sul on paljon isompi

valikoima kuin sitä tukanlaitto, hiustenlaitto, kampauksii. Ni ehkä hän tulee helpommin myös uudelleen, kun tietää, että tol on muutakin osaamista tuolla ihmisellä, että se on pikku houkutus siinä.

MP: Teil on menny vähän toisinpäin, et toisel oli ekaks kosmetologi ja toisel parturi-kampaaja. Ja sit ootte kuitenkin niin ku tavallaan samat polut käyneet. Mikä nimike tää oli, tää erikoisammattitutkinto, eli mitä nyt täl hetkellä opiskelet?

AML: No musta tulee erikoiskosmetologi. Eli siin on niin ku sekä kosmetologi että sit on kampaajamestari ja tota parturimestari. Eli ne on niin ku kolme semmost eri osa-alueetta. Musta tulee tosiaan erikoiskosmetologi sitten kunhan vaan saan hommat klaarattua [MP:Noni.] Se on vielä lisänä sitten. Ja tukee kivasti sitten sitä, et tavallaan itelläki, ku on ollut täs muutama vuosi, et en oo tavallaan tehnyt niit hoitolatöitä kosmetologina, ni sit tavallaan tulee semmone uus pieni houkutus siihen ammattiin uudestaan, ni tää on ehdottomasti tosi kiva lisä.

MP: Joo, kuulostaa tosi hyvältä. No mitä sanoisit, et mitä hyötyy näist ammasteista. Oikeestaan te sanoitte vähän, et toinen täydentää toista. Onko jotain semmost, mitä haluisitte nostaa esille, että mikä ois erityisesti, miks se hyödyttää?

ER: Kyl se tuotetietous, et se on niin kun, se tulee niin paljon vahvemmaks tavallaan, kun on käyny ne molemmat [MP: Joo.]. Ni kyl se, se on iso osa.

AML: Joo, ja sitte ku kosmetologi, niin ku sil alalla ei ehkä tuu niin paljoo uutta koko ajan. Tietysti aina kehittyä ja tulee uusi tyylejä ja kaikkee. Mut se kuitenkin, se peruspohja on niin sama, et tavallaan sitä voi tehdä vaikka 20 vuotta myöhemminki, ni sä osaat edelleen tehdä sitä. Mut hiustrendit, hiustenlaittotuotteet muuttuu koko ajan. Niin ku et se menee paljon vauhdilla eteenpäin, Ni tavallaan se just, et niin ku se on hyvä tuki siel ja semmonen kivimuuri siel pohjalla se kosmetologin ammatti. Mut ehdottomasti niin ku just laaja tuotetuntemus ja niin ku, et ymmärtää molemmista aloista, ni se on ainakin itelle tärkeä.

MP: No mites, ku te ootte täs opiskelleet molemmat ja vieläkin on opintoja jäljellä, ni mites opinnot on yleisesti ottaen sujuneet?

ER: Mm, mun mielest ne on sujunut ihan hyvin. Toki kun on tota perhettä ja muuta, niin se on hiukan sit perheen ja töitten sumpliminen on vähän hankalaa. Mut et hyvin on mun mielest menny. Ja jos on jotain semmost, tuol on sit taas henkilökunta semmosta, ketä iha varmast auttaa ja niinku pyrkii siihe, et saa suoritettuu kaikki.

MP: Mm, kiva kuulla.

AML: Kyl se välil on vaatinu yöhommii, et on saanu jonkun tehtävä palautettuu. Mut sanotaan, et se on ennen kaikkea siit omast asenteesta kiinni ja siit, et saa ite ne asiat viety eteenpäin. Et harvoin on koulun puolelta, et asiat ei lähde etenee. Et kyl sit vähän potkii niit opettajii eteenpäin [MP: Naurahtaa], et hei nyt hoidatko tän jutun. Mut kyl se on ittelle enemmän semmosta, et se vaatii ittelt sen oikean asennoitumisen. Et nyt nää hommat tehdään ja sit ne tehdään. Et ei siin sit kannat ruvet niin ku takapakkii ottaa sen takii, et ei jaksa tai ei viitsi. Et kyl se on ehdottoman tärkeet, et se oma asennoituminen siihen opiskeluun on hyvä. Mut hyvin on sujunut kaiken kaikkiaan.

MP: No mitä sanoisitte, että onko jompikumpi näistä ammasteista itselle niin ku semmonen vahvempi tai tuntuu enemmän omimmalta?

ER: Kyl mä oon siihen lopputulokseen tullu, et kyl mä oon enemmän kampaaja ja parturi. Just sen takia, et se kosmetologin oleminen on niin rauhallista ja semmost seesteistä työtä. Ni sit taas täs pystyy niin ku enemmän höpöttelemään sen asiakkaan kanssa, ja se työ on hektisempää ja semmosta. Et tota ehkä se on enemmän oma juttu.

MP: Joo, no Anne-Mari?

AML: Mä oon sit taas sillon ku mä oon kosmetologiks valmistunut. Ni halusin sen takii just myymälään töihin, et mä sanoin, et mä en halua mennä hoitolaan yksin tekemään mitään hoitoja rauhassa. Mut nyt taas ku on lapsi tullut ja se elämä, arki on aika hektistä ja semmost vähän oravanpyörää, ni nyt mä nautin siitä, et mä saan sen asiakkaan kans ottaa sen hetken. Et mul on siin yks asiakas ja mä palvelen sen, ja voidaan mennä tekee lash liftiä ja olla ihan hiljaa se tunti siinä. Et ei mua haittaa, et mä just nautin semmosesta rauhallisuudesta ja semmosest omast ajasta siinä. Ja pääsee vähä omien ajatusten kans, niin ku saa työskennellä niiden paris. Mut se on niin ku molemmis on puolensa. Et just niin ku mun on vaikee sanoo, et kumpi on se oma. Et mä nautin molemmista. Mut kyl ehdottomasti nyt, kun just valmistuu kampaajaksi, ni haluaa keskittyä siihen. Koska jos nyt jää niin ku pois, ettei tee niit hommia, ni sit helposti ehkä tippuu niin ku pois siit tota työstä. Et jos ei tee ja antaa käden taitojen ruostua. Ni sitte niin ku mä sanoin, se kosmetologipohja pysyy siellä, et siihen voi aina palata. Et nyt on tärkeet pysyy tässä ammatissa kiinni ja sit yhdistän ne ehkä jossain kohtaa vielä enemmän.

MP: Tosi hienosti jotenki avasitte, ku aattelee kuulijoita, et minkä tyyppistä tavallaan se työ on. Et toinen ehkä vähä hetkisempää ja toises pystyy sitte jollai taval keskittyä paremmin, olemaan läsnä jotenkin rauhallisemmin siin tilantees, ni kivasti avasitte.

AML: Joo ja sitku meilläkin on täs kuitenkin silleen erilainen. Nyt mä oon siel yritykses, sillee rauhallisesti, ja sit taas hän menee, Elina menee taas siihen hektisempään. Ni sit just se on hieno eroavaisuus. Mut mä otan aina sen, et vähän täytyy myös lukee sitä asiakasta. Et jos se tulee sinne ja hän on siin paikal hiljaa, ni em mä sillo rupee siin höpöttää, vaik mul tulis tätä puhetta [Kaikki naurahtaa] vähän liiaksikin. Mut se just, että kyl kuitekin ku miettii sitä, et ne ihmiset tulee siit hektisestä arjesta tunniks siihen olemaan. Kyl ne sit usein niin ku haluaa siin nauttia ja rentoutuu. Ni sit myös, et miksen mä sallis sitä ja anna sen niin ku tapahtuu, ja siin saa omienkin ajatusten kaa just vähä niin ku vaellella.

MP: Hienoja vastauksia, ja jotenkin avasitte hyvin näitä ammattikuvia ja opiskelua. Mennään vähä toiseen aiheeseen. Saatte molemmat vuorotellen, vuoron perään vastata tämmösiin sekuntikysymyksiin. Oletteko valmiina?

AML: Joo.

ER: Joo.

MP: Ja lähetään semmosest kysymyksest liikkeelle, ku lapsuuden haaveammatti. Kumpi vaan saa vastata ensiksi.

ER: Kampaaja.

AML: Kauneudenhoitaja.

MP: No niin eli se on se.

ER: Kosmetologi.

MP: Oi, te ootte molemmat päässeet siihen. Tää oli jotenkin itsestään selvää. No, missä olet erityisen hyvä?

AML: Mä oon aika multitaskaaja.

MP: Mm, nykypäivään aika hyvä.

ER: No mä oon tosi hyvä leipomaan.

MP: Mm, perhe tykkää.

ER: Kyllä.

MP: Joo. No missä olisi kehitettävää?

AML: Mm, se että ei ota liikaa työtä itselleen, osaa sanoa ei.

MP: Mm.

ER: Mul on kyl toi kärsivällisyys.

MP: [Naurahtaa]. No mikä on sun intohimo?

AML: Apua, rauhottuminen, oma aika, se on semmone niin ku, et sitä tarvii.

MP: Joo.

ER: Mä tykkään tehdä pihahommii kotona, ni se on mun rauhottuminen yleensä.

MP: Joo. No mikä on asia, mistä turhaudut?

AML: Jos asiat junnaa paikallaan. Ne ei etene mihenkää, ni se turhauttaa.

ER: Mun on kyl hitaat ihmiset, [kaikki naurahtaa] mä en niin ku jaksa niitä.

MP: Onks se myös liikenteessä?

ER: On kyllä.

AML: Elina on kyl se pahin painajainen siel Prisman kassalla [kaikki nauraa] perjantaisin.

MP: No, mikä saa sut nauramaan?

AML: Oma lapsi ja hyvä huumori.

ER: Mä sanon kyl kans, et lapset.

MP: No, mikä on sun salainen pahe?

AML: Makeanhimo.

ER: Mä virkkaan todella paljon kotona.

MP: Juu. No mikä on sun lempipaikka?

AML: Mm, varmaan koti.

ER: Mul on kyl se oma keittiö siellä kotona oma lempipaikka.

MP: Joo. No sitte iha lopuksi kaksi kysymystä. Ja ensimmäinen olis semmonen, että mikä olisi neuvosi , kun olet opiskellut vielä ammattikoulussa?

ER: Mä ehkä sanoisin, et älä stressaa niin paljoo. Et kaiken ei tarvii men kiitettävästi läpi, kunhan otat ne niin ku perusopit sieltä talteen mahdollisimman hyvin. Mut ei ehkä ihan niin paljon vaivaa, tarvi nähdä.

AML: No mä oon tehnyt perusteellisesti kaikki. Mut ehdottomasti perusteellisuus, et jos johonkin asiaan voi vähän paneutuu viel lisää, ni ehdottomasti kannattaa ottaa, et ei se ainakaan hukkaan mee.

MP: Joo, no mikäs olis sitte teidän neuvo ammattikoulua nyt käyville opiskelijoille?

ER: Mul on ehkä se, et ottaa just ne perusasiat sielt opinnoista ja oikeesti paneutuu niihin. Ja sit on toinen, et WinNova järjestää tosi paljon koulutuksia, et arvostaa niitä ja käy niissä kaikissa, mitä vaan mahdollista, koska ne on vapaa-ajal oikeesti todella kalliita. Ja sitä ei edes ite välttämät aluks tajua, mut se et niin ku ottaa niist kaiken irti, mitä vaan voi.

AML: Joo, mun mielest kans ehdottomasti se, et ottaa sen peruspohjan sieltä talteen. Et se on kuitenkin elämäs, jos miettii, ni aika lyhyt aika se kaks vuotta, kaks ja puol vuotta, mitä siihen kouluun tarvii niin ku keskittyy. Koska sitku siel on joku ammattipohja, siin elämässä, niin se vie aika paljo eteenpäin, et ei jää ihan tyhjän päälle. Mut ehdottomast se, et semmone kärsivällisyys. Ja kyl se vaatii vähä semmost pient intihimoo, et myös pitää osata lukee itseään, et jos tuntuu siltä, et tää ei nyt ehkä oo oma juttu. Ni ehdottomasti mä oon myös sitä mieltä, et niit omii unelmii kannattaa tavotella, et ei niit saa unohtaa, koska kyl kannattaa itsensä eteen tehdä töitä.

MP: Äärimmäisen hyviä neuvoja. Kiitos molemmille haastattelusta.

AML: Kiitos.

ER: Kiitos.

Tämä podcast-jakso on tuotettu osana Keski-Suomen Ely-keskuksen rahoittamaa ESR-hanketta Sata uraa ammatillisesta!. Hanke kehittää koulutuksesta työelämään ja työelämästä koulutukseen siirtymistä tukevia jatkuvan oppimisen menetelmiä ja palveluita. Hanke monipuolistaa koulutuksen ja työelämän vuorovaikutusta sekä yhteistyötä. Hanketta koordinoi WinNova, osatoteuttajia ovat Kankaanpään opisto ja Sataedu.

[tunnusmusiikki alkaa soida]